

«Νεαροί αρχαιολόγοι στα ίχνη της Αριάδνης στην Αμαθούντα»

Εισηγήτρια: Μελίνα Βρυωνίδου, Φιλολόγος

Συμμετείχαν: μαθητές/τριες του Λυκείου Αποστόλων Πέτρου και Παύλου

Συνεργάστηκαν:

Δρ Ανδρέας Κρίγκος, Λειτουργός Π.Ι.

Γιάννης Βιολάρης, Λειτουργός του Τμήματος Αρχαιοτήτων Λεμεσού

Θωμάς Χριστοδούλου, Θεατρολόγος

Αντιγόνη Μιχαήλ, καθ. Οικιακής Οικονομίας

Κατερίνα Περεντού, καθ. Τέχνης και Γραφικών Τεχνών

Κατερίνα Δεληγιώργη, καθ. Τέχνης και Γραφικών Τεχνών

Πρόσληψη της ιδέας

Ομάδα μαθητών του Λυκείου Αποστόλων Πέτρου και Παύλου συμμετείχε στην ημερίδα «*Ανθολόγιο Αρχαίας Κυπριακής Γραμματείας. Αξιοποίηση στη διδακτική πράξη*», που πραγματοποιήθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 2012, παρουσιάζοντας την εισήγηση με τίτλο «*Νεαροί αρχαιολόγοι στα ίχνη της Αριάδνης στην Αμαθούντα*». Κεντρικό θέμα της εισήγησης υπήρξε ο Θησέας και η Αριάδνη, δύο πρόσωπα στενά συνδεδεμένα με τον αρχαιοελληνικό πολιτισμό.

Το Ανθολόγιο της Αρχαίας Κυπριακής Γραμματείας υπήρξε η αφετηρία προς μελέτη και διερεύνηση στη διδακτική πράξη. Το ενδιαφέρον των μαθητών επικεντρώθηκε στον συγγραφέα Παίωνα τον Αμαθούσιο, ο οποίος έγραψε ένα κείμενο σχετικά με μια άλλη παραλλαγή του μύθου του Θησέα και της Αριάδνης. Η

υπεύθυνη του Τμήματος Αρχαιοτήτων στη Λευκωσία παραχώρησε στην ομάδα των μαθητών του σχολείου άδεια για έρευνα στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λεμεσού και στον αρχαιολογικό χώρο της Αμαθούντας. Ο Λειτουργός του Τμήματος Αρχαιοτήτων Λεμεσού προμήθευσε την υπεύθυνη καθηγήτρια με πλούσιο σχετικό υλικό, το οποίο δόθηκε στους/τις μαθητές/τριες για διερεύνηση. Ακολούθως, ο ίδιος αρχαιολόγος ξενάγησε τους/τις μαθητές/τριες και τους καθηγητές στον χώρο του Μουσείου και στον χώρο της Αμαθούντας.

Στα ερείπια της Αμαθούντας οι μαθητές έδωσαν την ιδέα για τη δημιουργία ενός ντοκιμαντέρ, στο οποίο θα προσπαθούσαν να ζωντανέψουν και πάλι στο Άλσος της Αριάδνης Αφροδίτης τις μορφές του Θησέα και της Αριάδνης. Αφού έγινε κατανομή των αρμοδιοτήτων, ολοκλήρωσαν τη συγγραφή του κειμένου, εξοπλίστηκαν με όλα τα τεχνολογικά μέσα και υποδύθηκαν ρόλους· κυρίως αυτόν του αρχαιολόγου-ερευνητή. Εν συνεχεία, αφιέρωσαν αρκετό χρόνο στον αρχαιολογικό χώρο της Αμαθούντας, ώστε να μπορέσουν να βιώσουν καταστάσεις και να συναισθανθούν μαζί με τους ήρωες του μύθου. Το υλικό το οποίο συγκέντρωσαν αποδείκνυε για ακόμη μια φορά τον άρρηκτο δεσμό της Κύπρου με την αρχαιοελληνική κληρονομιά. Στο πλευρό τους είχαν τον λειτουργό του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου Δρα Ανδρέα Κρίγκο, τον Λειτουργό του Τμήματος Αρχαιοτήτων Λεμεσού κ. Γιάννη Βιολάρη αλλά και τους καθηγητές τους.

Περιεχόμενο της εισήγησης

Μύθος του Θησέα

Στον αρχαιολογικό χώρο της Αμαθούντας, μιας από τις σημαντικότερες πόλεις-βασίλεια της αρχαίας Κύπρου, σύμφωνα με την παράδοση αγκυροβόλησε ο

Θησέας.¹ Ο μυθικός αυτός ήρωας, ο οποίος θεωρείτο ιδρυτής της πόλης των Αθηνών, ήταν γιος του θεού Ποσειδώνα ή του βασιλιά Αιγέα και της Αίθρας και γεννήθηκε στην Τροιζήνα απ' όπου καταγόταν η μητέρα του. Ο Αιγέας έφυγε από την Τροιζήνα πριν γεννηθεί ο Θησέας, αλλά άφησε παραγγελία, αν το παιδί που θα γεννιόταν ήταν αγόρι, μόλις μεγάλωνε να πήγαινε στην Αθήνα. Η μοίρα του ήταν προδιαγεγραμμένη. Σε ηλικία δεκάξι ετών ξεκίνησαν οι άθλοι του, που πιστοποιούσαν ότι ήταν ένας εξαιρετικός και διαλεχτός ήρωας. Έφηβος ακόμα, έγινε γνωστός για τα ανδραγαθήματά του. Ο Θησέας αποφάσισε να συνοδεύσει στην Κρήτη τους Αθηναίους νέους, που στέλλονταν κάθε επτά χρόνια στην Κνωσό ως βορά στον σκληρό Μινώταυρο, που ήταν μισός άνδρας και μισός ταύρος και ζούσε στα βάθη του Λαβύρινθου. Οι Αθηναίοι είχαν υποχρεωθεί από τον Μίνωα, τον βασιλιά της Κρήτης, να πληρώνουν τον οδυνηρό αυτό φόρο υποτέλειας. Ο νέος αποφάσισε να πολεμήσει το τέρας. Όταν έφτασε στην Κρήτη, η Αριάδνη, η κόρη του βασιλιά Μίνωα και της Πασιφάης, ερωτεύτηκε τον όμορφο Αθηναίο πρίγκηπα. Συμβούλευσε, λοιπόν, τον Θησέα πώς να μπει στον Λαβύρινθο και του έδωσε ένα κουβάρι νήμα για να σημαδέψει τον δύσκολο δρόμο της επιστροφής μέσα από τους διαδρόμους του Λαβύρινθου.² Ο Θησέας, αφού σκότωσε τον Μινώταυρο, ελευθέρωσε τους ομήρους και έφυγε από την Κρήτη παίρνοντας μαζί του την Αριάδνη.

---

¹ Οι μαθητές/τριες οι οποίοι/ες εργάστηκαν για την παραγωγή του ντοκιμαντέρ εξηγούν το σκεπτικό της εισήγησης τους και αναλαμβάνουν δράση ως νεαροί/ές αρχαιολόγοι – ερευνητές/τριες στον αρχαιολογικό χώρο της Αμαθούνας, προσπαθώντας να εντοπίσουν τον τάφο της Αριάδνης. Η μαθήτρια Μαργαρίτα Ζαφειρίου ανέλαβε την παρουσίαση του ντοκιμαντέρ.

² Η μαθήτρια Αικατερίνη Κεφαλωνίτη υποδύθηκε τον ρόλο της Αριάδνης. Κρατώντας στα χέρια της τον μίτο, ξετύλιγε τον μύθο της Αριάδνης και του Θησέα.

Μύθος του Θησέα και της Αριάδνης – αναφορά σε άλλες παραλλαγές

Πώς συνδέονται όμως ο Θησέας και η Αριάδνη με την Κύπρο; Ο κύκλος των μύθων για την Αριάδνη και τον Θησέα είναι ευρύτατος και ευρύτατα διαδεδομένος. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να υπάρχουν πολλές αντιφάσεις, καθώς οι ρίζες του μύθου της Αριάδνης έχουν τις απαρχές τους σε παλαισιότατους χρόνους· άλλες αναφέρονται στην Κρήτη, άλλες στη Νάξο, άλλες στην Αθήνα και άλλες στην κυπριακή Αμαθούντα.

Όταν λοιπόν ο Θησέας, μαζί με την Αριάδνη πλέον, φεύγει από την Κρήτη, κάνει τον πρώτο σταθμό του στο νησί της Νάξου ή Δία, όπως την έλεγαν τότε. Μια παραλλαγή του μύθου υποστηρίζει ότι ο Θησέας και η Αριάδνη συνευρέθηκαν στη Νάξο και καρπός του έρωτά τους ήταν δυο παιδιά. Ο Δημοφώντας και ο Ακάμαντας, οι οποίοι έλαβαν μέρος και στον Τρωικό πόλεμο, ή -σύμφωνα με άλλους- ο Στάφυλος και ο Οινοπίωνας. Ενώ το ζευγάρι κοιμόταν, εμφανίστηκε στον Θησέα η θεά Αθηνά και του είπε να εγκαταλείψει την Αριάδνη. Άλλη παραλλαγή του μύθου υποστηρίζει ότι ο Θησέας είχε τον νου του σε μια άλλη κοπέλα, την όμορφη Αίγλη, γι' αυτό και εγκατέλειψε εκούσια την Αριάδνη ή ότι το έκανε αυτό μετά από θεϊκή επιταγή για να ακολουθήσει ο γάμος της με τον θεό Διόνυσο, ο οποίος μόλις την είδε την ερωτεύτηκε. Έτσι, αφού την καλόπιασε, προσφέροντάς της και ένα χρυσό στεφάνι, την έπεισε να μείνει μαζί του. Λυπημένος τότε ο Θησέας συνέχισε το ταξίδι του χωρίς την Αριάδνη.

Η κυπριακή παραλλαγή, την οποία παρουσιάζει ο Πλούταρχος, δίνει άλλα ενδιαφέροντα στοιχεία σχετικά με τον Θησέα και την Αριάδνη. Ο Διόνυσος, ο οποίος κυριαρχούσε στους υπόλοιπους μύθους και τη λατρεία της Νάξου, απουσιάζει παντελώς από την παραλλαγή της Αμαθούντας. Την παραλλαγή αυτή ο Πλούταρχος την πληροφορείται μέσα από το έργο του Παίωνα του Αμαθούσιου:

τὸν γὰρ Θησέα φησὶν

ὑπὸ χειμῶνος εἰς Κύπρον ἐξενεχθέντα
καὶ τὴν Ἀριάδνην ἔγκυον ἔχοντα, φαύλως
δὲ διακειμένην ὑπὸ τοῦ σάλου καὶ
δυσφοροῦσαν, ἐκβιβάσαι μόνην, αὐτὸν
δὲ τῶ πλοίῳ βοηθοῦντα πάλιν εἰς τὸ
πέλαγος ἀπὸ τῆς γῆς φέρεσθαι.

Λέει δηλαδή πως ο Θησέας, ριγμένος από θαλασσοταραχή στην Κύπρο και έχοντας ἔγκυο την Αριάδνη, καθώς εκείνη βρισκόταν σε ελεεινή κατάσταση εξαιτίας της τρικυμίας και υπέφερε, την αποβίβασε μόνη, ενώ ο ίδιος προσπαθώντας να σώσει το πλοίο του παρασύρθηκε στο πέλαγος μακριά από τη στεριά. Το καράβι τους εξώκειλε κάπου κοντά στο λιμάνι της Αμαθούντας. Στην ακρογιαλιά τους περιμάζεψαν μερικοί ψαράδες και έτυχαν θερμής υποδοχής. Στη συνέχεια, κατά την προσπάθεια του Θησέα να τακτοποιήσει το πλοίο του, τον παρέσυραν και πάλι τα κύματα στο πέλαγος μακριά απ' τη στεριά, αφήνοντας ακούσια την Αριάδνη στην Αμαθούντα. Οι ντόπιες γυναίκες ανέλαβαν να περιποιούνται την Αριάδνη στην απελπισία της για τη μοναξιά της και της έδιναν πλαστά γράμματα που τάχα έγραφε ο Θησέας.³

Όταν έφθασε η στιγμή να γεννήσει η Αριάδνη, οι γυναίκες της προσέφεραν υπηρεσίες και τη βοήθειά τους κατά τη διάρκεια του τοκετού. Οι αμαθούσιες γυναίκες παρηγορούν την Αριάδνη με τρόπο που θυμίζει σκηνή από αρχαία τραγωδία, βοηθώντας την να καταπραΰνει τον πόνο της και να πάψει να αισθάνεται μόνη σ' ένα άγνωστο γι' αυτή ερημικό νησί.

---

³ Οι μαθήτριες Νικολέττα Χαραλαμπίδου, Ελισσώ Μαρινέρου, Αγνή Φελλά, Μαργαρίτα Ζαφειρίου και Αικατερίνη Κεφαλωνίτη δραματοποίησαν σκηνές στην ακρογιαλιά της αρχαίας Αμαθούντας και στη συνέχεια στα ερείπια όπου πιθανολογείται ότι βρίσκεται ο τάφος της Αριάδνης Αφροδίτης.

Πλαστά γράμματα του Θησέα προς την Αριάδνη⁴

Αγαπημένη μου Αριάδνη,

Σου γράφω για να σου πω ότι με τη βοήθεια των θεών καταφέραμε να φτάσουμε σάοι και αβλαβείς μέχρι τις ακτές της Αιγύπτου, όπου μας έφερε η τρικυμία. Το ξέρω πως λείπω πολύ καιρό, αλλά το καράβι έχει υποστεί πολλές ζημιές και θα χρειαστούν πολλές μέρες μέχρι να το επισκευάσουμε. Να είσαι σίγουρη ότι μόλις είναι έτοιμο θα έρθω κοντά σου. Μέχρι τότε ελπίζω να είσαι καλά. Και εσύ και το παιδί μας. Θέλω να με συγχωρέσεις που σε άφησα μόνη και αβοήθητη, αλλά έτσι όρισαν οι βουλές του Δία. Είμαι σίγουρος ότι η απόφασή μου να σταματήσουμε στην Κύπρο λόγω της θαλασσοταραχής ήταν το καλύτερο για σένα και το παιδί, αφού έφτασες στα όρια της εξάντλησης. Αν σε άφηνα μαζί μου σίγουρα δεν θα άντεχες τη φουρτούνα της θάλασσας. Οι κάτοικοι του νησιού εκεί θα σου προσφέρουν όποια βοήθεια χρειαστείς, γιατί γνωρίζω πολύ καλά ότι φημίζονται για τη φιλοξενία τους και την προσφορά τους προς τον συνάνθρωπό τους. Να είσαι σίγουρη πως πολύ σύντομα θα είμαι κοντά σας.

Σε φιλώ, ο αγαπημένος σου Θησέας

Καλή μου Αριάδνη,

Έχω ευχάριστα νέα. Οι επισκευές του καραβιού βρίσκονται προς το τέλος τους. Σε λίγες μέρες θα είμαι έτοιμος να σαλπάρω για να είμαι κοντά σου. Κάνω θυσίες στον Ποσειδώνα να με βοηθήσει με τους ούριους ανέμους του, να είμαι εκεί το γρηγορότερο. Εύχομαι η θεά Αφροδίτη της Κύπρου να μας λυπηθεί και να σε βοηθήσει αυτές τις δύσκολες σου ώρες. Αν έχεις ήδη γεννήσει μέχρι να φτάσω κοντά σας, να προσέχεις το παιδί μας.

---

⁴ Η μαθήτρια Μιχαέλλα Ρωσσίδου έγραψε τα πλαστά γράμματα που διάβαζαν οι αμαθούσιες γυναίκες στην Αριάδνη.

Ο θεσμός της φιλοξενίας

Η προσφορά φιλοξενίας ήταν απαραίτητη στα ελληνικά εδάφη. Οι αρχαίοι Έλληνες θεωρούσαν τη φιλοξενία ύψιστη αρετή και την είχαν θεοποιήσει. Ο ξένος προστατευόταν από τον Ξένιο Δία, την Αθηνά Ξενία και από τους Διόσκουρους Κάστορα και Πολυδεύκη. Υπήρχε θεία απαίτηση για την περιποίηση των ξένων και εθεωρείτο αμάρτημα η κακή αντιμετώπισή τους. Η φιλοξενία ακολουθούσε μία ιεροτελεστία και παρεχόταν σε κάθε ξένο, ανεξάρτητα από την τάξη που ανήκε και μπορούσε να συνδέσει άτομα οποιασδήποτε τάξης, ακόμη και απλούς πολίτες με βασιλιάδες. Επιπλέον, ο τρόπος ζωής των Ελλήνων (ταξίδια, εμπόριο, πόλεμοι) είχε ως αποτέλεσμα να βρίσκονται συχνά στους δρόμους, σε ξένους τόπους, με μεγάλη ανάγκη για κατάλυμα, βοήθεια ή προστασία. Με τον θεσμό, λοιπόν, της φιλοξενίας, έβρισκαν και οι ίδιοι αυτά που ζητούσαν. Εξάλλου, οι ξένοι ήταν καλοδεχούμενοι, γιατί ήταν για πολλούς η μόνη επαφή με τον υπόλοιπο κόσμο και πηγή πληροφοριών λόγω της έλλειψης μέσων επικοινωνίας. Και αυτή η παράδοση της φιλοξενίας συνεχίζεται μέχρι και σήμερα.

Παρόλη την περιποίηση και τη φροντίδα που δέχθηκε η Αριάδνη από τις γυναίκες, δυστυχώς όμως δεν τα κατάφερε και πέθανε χωρίς να ξεγεννήσει και την έθαψαν με το αγέννητο μωρό στα σπλάχνα της. Όταν ο Θησέας επέστρεψε στην Κύπρο, καταστεναχωρέθηκε:

ἐπελθόντα δὲ τὸν

Θησέα καὶ περίλυπον γενόμενον, τοῖς

μὲν ἐγχωρίοις ἀπολιπεῖν χρήματα,

συντάξαντα θύειν τῇ Ἀριάδνῃ, δύο δὲ

*μικροὺς ἀνδριαντίσκους ἰδρύσασθαι,
τὸν μὲν ἀργυροῦν, τὸν δὲ χαλκοῦν.⁵*

Ἄφησε στους ντόπιους χρήματα και τους ὀρισε να θυσιάζουν στην Αριάδνη, και να στήσουν δύο αγαλματάκια, ένα ασημένιο κι ένα χάλκινο. Τα δύο αυτά μικρά αγαλματίδια πρέπει να σχετίζονται με τη διπλή φύση της Αριάδνης: της ακμής και του μαρασμού, της βλάστησης και της φθοράς, της ζωής και του θανάτου. Ὅπως αναφέρει και ο Ανδρέας Γαβριελάτος, «η ταφή της Αριάδνης με το αγέννητο μωρό στα σπλάχνα της είναι σαν τον σπόρο που ο γεωργός θάβει στη γη πιστός στο θαύμα της γονιμότητας». Ἄλλωστε η Αριάδνη, η οποία ταυτίζεται με την Αφροδίτη, φαίνεται να διατηρεῖ στοιχεία της Θεάς – Μητέρας, θεάς της γονιμότητας.

Κατά τη διάρκεια της τέλεσης θυσιῶν που γίνονταν προς τιμή της στις δύο του Γορπιαίου μήνα, τέλη δηλαδή Αυγούστου, ένας από τους νεαρούς πέφτει στο κρεβάτι και φωνάζει και κάνει ὅ,τι ακριβῶς οι γυναίκες που κοιλοπονοῦν.

Το ἔθιμο της αρρενολοχείας

Η Jacqueline Καραγιώργη αναφέρει ὅτι το τελετουργικό αυτό που καθιέρωσε ο Θησεάς ονομάζεται μίμηση τοκετού. Το τελετουργικό το οποίο πραγματοποιεῖτο στην Αμαθούντα πρέπει να ανακαλεῖ πρωτόγονες λατρευτικές δραστηριότητες. Για το ἔθιμο της αρρενολοχείας, σύμφωνα με το οποίο ο νέος άντρας υποδύοταν ἔγκυο γυναίκα, διατυπώθηκαν αρκετές θεωρίες. Κάποιοι υποστηρίζουν ὅτι είναι ἔθιμο που ἴσως υπήρχε στην Κρήτη, με την οποία η Αμαθούντα συνδέεται μέσω της Αριάδνης, και δεν αποκλείεται να ἔχει μινωικές ρίζες. Στη διεθνή ορολογία ονομάζεται counade και προέρχεται από τη γαλλική λέξη “couner” με τη σημασία

---

⁵ Οι μαθητές Κωνσταντίνος Αρσιώτης (Θησεάς), Παῦλος Αναξαγόρα (σύντροφος Θησεά) και Κωνσταντίνος Πουντουκίδης (σύντροφος Θησεά) υποδύθηκαν τους αντίστοιχους ρόλους στο ἄλσος της Αριάδνης Αφροδίτης στην Αμαθούντα.

“to hatch” που σημαίνει εκκολάπτω. Χρησιμοποιήθηκε για να περιγράψει τον τρόπο με τον οποίο βιώνουν οι άνδρες την εγκυμοσύνη και τον τοκετό της συντρόφου τους. Τα συμπτώματα της αρρενολοχείας μπορούν να εμφανιστούν οποιαδήποτε στιγμή, τα περισσότερα όμως θα παρουσιαστούν κατά το τέλος του πρώτου τριμήνου της εγκυμοσύνης. Πρόσφατες έρευνες έρχονται να αποδείξουν ότι οι άνδρες, που ετοιμάζονται να γίνουν πατέρες, βιώνουν μια σειρά από ορμονικές και συναισθηματικές αλλαγές, συμπάσχοντας έτσι με την έγκυο σύντροφό τους. Βρετανοί επιστήμονες υποστηρίζουν ότι στον κατάλογο συμπτωμάτων, που αντιμετωπίζουν οι μέλλοντες πατέρες, περιλαμβάνονται η πρωινή αδιαθεσία, οι κράμπες, ο πόνος στη μέση, η λιγούρα, η τάση για λποθυμία και το πρήξιμο στο στομάχι. Αξίζει να σημειωθεί ότι πολλοί εθνολόγοι, προσπαθώντας να εξηγήσουν αυτό το φαινόμενο, έδωσαν την ερμηνεία ότι όλες αυτές οι διαδικασίες επινοήθηκαν από τις γυναίκες, με σκοπό να κρατούν τους άνδρες τους κοντά τους κατά την εγκυμοσύνη. Το άλσος, μέσα στο οποίο δείχνουν τον τάφο, οι Αμαθούσιοι το ονομάζουν το άλσος της Αριάδνης Αφροδίτης.

Ο τάφος της Αριάδνης Αφροδίτης

Φθάνοντας στο βόρειο άκρο του αρχαιολογικού χώρου της Αμαθούντας, απ' όπου το βλέμμα αγκαλιάζει το σύμπλεγμα της βασιλικής, παρατηρούμε ένα αινιγματικό μνημείο. Πρόκειται για τον τάφο I που είναι σκαμμένος στον βράχο, κοντά στη βόρεια πλευρά του γκρεμού. Αυτή η ανακάλυψη μαρτυρεί σχεδόν με κάθε βεβαιότητα, την αρχαιότερη ανθρώπινη παρουσία στην ακρόπολη. Η μορφή του τάφου θυμίζει τους τάφους που εμφανίστηκαν στην Κύπρο τον 11^ο αι. π.Χ. Παρόμοιοι τάφοι είναι αυτοί που ανασκάφηκαν στην Παλαίπαφο, στη νεκρόπολη των Σκαλών.

Ο αρχαιολογικός λειτουργός κ. Γιάννης Βιολάρης παρέθεσε σύντομη ξενάγηση στον χώρο του τάφου της Αριάδνης και στο Αρχαιολογικό Μουσείο της Λεμεσού δίνοντας χρήσιμες πληροφορίες σχετικά με:

- την Αριάδνη και τη διασύνδεσή της με άλλες θεότητες.
- την ταύτιση της Αριάδνης με την Αφροδίτη.
- τις λατρευτικές τελετές που πραγματοποιούνταν προς τιμή της Αριάδνης.
- το έθιμο της αρρενολοχείας και τις ρίζες της προέλευσής του.
- το σημείο που πιθανολογείται ότι βρίσκεται ο τάφος της Αριάδνης και η αρχαιολογική σημασία του.
- τις αρχαιολογικές σκαπάνες που έγιναν από τη Γαλλική Αρχαιολογική Σχολή Αθηνών.

Οι μαθητές εργάστηκαν στις εξής ομάδες:

Ομάδα Α': Υπεύθυνη για τη συγγραφή επιστολής προς την υπεύθυνη του Τμήματος Αρχαιοτήτων Λευκωσίας, ώστε να παραχωρηθεί ειδική άδεια στους/τις μαθητές/τριες για την κινηματογράφηση στον Αρχαιολογικό χώρο Αμαθούντας και τη συλλογή πληροφοριών από τον Λειτουργό του Τμήματος Αρχαιοτήτων Λεμεσού.

Ομάδα Β': Υπεύθυνη για τη διερεύνηση και συγκέντρωση του υλικού μέσα από τη μελέτη πλούσιας βιβλιογραφίας.

Ομάδα Γ': Υπεύθυνη για τη δημιουργία αφίσας με τίτλο «Θησέας και Αριάδνη στην Κύπρο»

Ομάδα Δ': Υπεύθυνη για τη δημιουργία κατασκευών:

- **Γέννηση – φθορά:** Κατασκευή τριών διαστάσεων σε μοντέρνα εκδοχή, η οποία αναπαριστά δύο στοιχεία. «Το δέντρο κατασκευασμένο από σύρμα, το οποίο με τη σκληρότητα και την ψυχρότητά του, δείχνει τη φθορά και την ωριμότητα κάποιου στοιχείου στο τέλος της ζωής του. Το ειδώλιο αναπαριστά την Αριάδνη, η οποία με τη δύναμη του μύθου αποδίδει αυτονόητα τη γέννηση με τον ερχομό μιας καινούργιας ζωής και το ξεκίνημα απόκτησης εμπειριών και γνώσεων. Η ζωή και ο θάνατος συνυπάρχουν στη ζωή μας.»
- **Αγαλματίδια – Ανδριαντίσκοι προς τιμή της Αριάδνης:** Αναπαράσταση των δύο μικρών ανδριαντίσκων που καθιέρωσε ο Θησέας για τέλεση θυσιών προς τιμή της Αριάδνης. Πιθανότατα, συμβολίζουν τον κύκλο της ζωής και του θανάτου, της γέννησης και της φθοράς, της βλάστησης και του μαρασμού.

Ομάδα Ε': Υπεύθυνη για την κινηματογράφηση και φωτογράφιση των μαθητών κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων του ντοκιμαντέρ στον αρχαιολογικό χώρο της Αμαθούντας και στο Αρχαιολογικό Μουσείο Λεμεσού.

Ομάδα Στ': Υπεύθυνη για την παρουσίαση του ντοκιμαντέρ και του τρόπου εργασίας σε καλλιτεχνική εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο σχολείο.

Βιβλιογραφία

1. Ανδρέας Ι. Βοσκού, *Αρχαία Κυπριακή Γραμματεία, τ. 3., Πεζογραφία*, Λευκωσία, 2002.
2. Ανδρέας Ι. Βοσκού, *Αρχαία Κυπριακή Γραμματεία, τ. 4, Ιατρική*, Λευκωσία, 2007.

3. Β. Καραγιώργη, *Η Μεγάλη θεά της Κύπρου και η γένεση της Αφροδίτης*, 2002.
4. Ι. Θ. Κακριδή, *Ελληνική Μυθολογία*, τ. 3., *Οι Ήρωες*, Αθήνα, 1986.
5. Κ. Χατζηιωάννου, *Η αρχαία Κύπρος εις τας ελληνικάς πηγάς*, τ. Α', Λευκωσία, 1971.
6. *Μεγάλη Κυπριακή Εγκυκλοπαίδεια* τ. 2. , σ. 283, Λευκωσία, 1985.
7. *ΙΔ' Συμπόσιο Αρχαίας Κυπριακής Γραμματείας, Αρχαία Κυπριακή Πεζογραφία και δημιουργική αξιοποίησή της*, Ανδρέας Ν. Γαβριελάτος, Αριάδνη – Αφροδίτη: Μύθος και λατρεία στην Αμαθούντα, σ. 196 – 209.
8. Daszewski W. A., Μιχαηλίδης Δ., *Οδηγός Ψηφιδωτών Πάφου*, Λευκωσία, 1989.
9. Jacqueline Καραγιώργη, *Κύπρις. Η Αφροδίτη της Κύπρου*, Λευκωσία, 2007.
10. P. Awpert (επιμ.) *Οδηγός Αμαθούντας*, Λεμεσός, 1999.
11. S. Fourrier and A. Hermany, *Les sanituaiire d' Aphrodite*, Αθήνα, 2006.

